

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., zástupce předsedy senátu JUDr. Jana Engelmana a přísedících JUDr. Marka Bodláka, JUDr. Mileny Čechotkové, JUDr. Jiřího Machourka a prof. JUDr. PhDr. Miloše Večeři, CSc. při ústním jednání dne 16. 9. 2020 ve věci návrhu **městského státního zástupce v Praze** ze dne 19. 5. 2020, sp. zn. 2 SPR 128/2020, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. Hany Vláškové**, státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze,

t a k t o :

I.

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

která byla uzavřena mezi kárným návrhovatelem a kárně obviněnou dne 3. 6. 2020.

II.

V souladu se schválenou dohodou o vině a kárném opatření se

JUDr. Hana Vlášková,

nar. X, státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze,
trvale bytem X,

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a
soudních exekutorů

uznává vinnou, že

v trestní věci vedené u Městského státního zastupitelství v Praze pod sp. zn. 1 KZV 218/2019 v rámci rozhodování o vazbě obviněného M. Š., nar. X, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp. zn. 37 Nt 1645/2019

1. přestože byla nejpozději 2. 1. 2020 usnesením Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 27. 12. 2019, čj. 37 Nt 1645/2019-16 byt' mylně informována, že zpětvzetí stížnosti obviněného M. Š. do rozhodnutí o jeho vzetí do vazby ze dne 3. 12. 2019, čj. 37 Nt 1645/2019-9, bylo soudu doručeno dne 4. 12. 2019 (následně dne 11. 3. 2020

opraveno opravným usnesením soudu na správné datum 17. 12. 2019), čímž nabylo rozhodnutí o vzetí do vazby právní moci, nepodala v zákonem stanovené prekluzivní lhůtě 15 dnů předcházející 3 měsícům trvání vazby, tedy do 2. 3. 2019, návrh na její prodloužení a učinila tak až 6. 3. 2020, vycházejíc z nesprávné ústní informace blíže neurčené zaměstnankyně soudu o tom, že rozhodnutí o vzetí do vazby nabylo právní moci dne 27. 12. 2019,

2. přestože si měla být vědoma a dne 12. 3. 2020 o tom byla i písemně informována Obvodním soudem pro Prahu 5, že lhůta 3 měsíců, v níž je nutné pravomocně rozhodnout o dalším trvání vazby nebo vydat jiné pravomocné rozhodnutí o vazbě, skončí dne 17. 3. 2020, neučinila nejpozději dne 17. 3. 2020 ani později žádné opatření ke zjištění, zda rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 12. 3. 2020, čj. 37 Nt 3002/2020, kterým by mohlo dojít k jinému rozhodnutí o vazbě ve smyslu § 72 odst. 1 tr. řádu a tím i k prodloužení trvání vazby o další 3 měsíce, nabylo právní moci, což se v uvedené lhůtě 3 měsíců ve skutečnosti nestalo; přičemž až z iniciativy soudu rozhodujícího o stížnosti a JUDr. V. P., vedoucího oddělení obecné kriminality Městského státního zastupitelství v Praze, který dne 26. 3. 2020 vydal příkaz k propuštění obviněného z vazby, došlo k propuštění obviněného Š. z vazby, následkem čehož byl obviněný M. Š. držen ve vazbě neoprávněně po dobu 9 dní,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v činnost státního zastupitelství a odbornost jeho postupu,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 5 % na dobu 3 měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh řízení

[1] Kárný navrhovatel podal návrh na zahájení kárného řízení dne 19. 5. 2020. V něm uvedl, že kárně obviněné byla přidělena k výkonu dozoru mj. trestní věc obviněného M. Š., nar. X vedené u Městského státního zastupitelství v Praze (dále jen „MSZ v Praze“) pod sp. zn. 1 KZV 218/2019. Jmenovanému bylo sděleno obvinění pro pokus zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 ve spojení s § 140 odst. 1 tr. zákoníku. Řízení bylo vedeno vazebně.

[2] Obviněný byl vzat do vazby rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 5 (dále jen „ObS pro Prahu 5“) ze dne 3. 12. 2019, č. j. 37 Nt 1645/2019-9. Proti tomuto rozhodnutí si podal stížnost, kterou následně vzal zpět podáním doručeným soudu dne 17. 12. 2019 (poznámka NSS: *V odůvodnění návrhu na některých místech nesprávně uvedeno datum 17. 1. 2020 či 17. 12. 2020, nicméně ze skutkové věty návrhu, uzavřené dohody o vině a kárném opatření i spisového materiálu je zřejmé, že jde o písařskou chybu a správně jde o datum 17. 12. 2019*). Od právní moci rozhodnutí o vzetí do vazby počala běžet lhůta 3 měsíců, v níž je nutné rozhodnout o jejím dalším trvání na podkladě návrhu státního zástupce (§ 72 odst. 1 tr. řádu). Právní moci nabylo rozhodnutí o vzetí do vazby dnem, kdy bylo zpětvzetí stížnosti obviněného doručeno obvodnímu soudu tedy dnem 17. 12. 2019.

[3] Dne 2. 1. 2020 bylo MSZ v Praze doručeno usnesení ObS pro Prahu 5 ze dne 27. 12. 2019, kterým bylo vzato na vědomí zpětvzetí stížnosti obviněného do usnesení o vzetí do vazby. Jako datum doručení oznámení o zpětvzetí stížnosti bylo nesprávně uvedeno datum 4. 12. 2019. Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná. Z vyjádření kárně obviněné bylo zjištěno, že při úvaze o počátku trvání vazby nevzala úvahu informaci o datu doručení oznámení o zpětvzetí stížnosti obviněného, ale telefonicky ověřovala nabytí právní moci u ObS pro Prahu 5. Zde jí bylo nesprávně sděleno, že rozhodnutí o vzetí do vazby nabylo právní moci 27. 12. 2019. Od tohoto data proto počítala lhůtu 3 měsíců k vydání nového rozhodnutí o trvání vazby, a to včetně prekluzivní lhůty 15 dnů před koncem lhůty 3 měsíců, před jejímž uplynutím je státní zástupce oprávněn podat návrh na prodloužení vazby. Lhůta pro podání návrhu státního zástupce na prodloužení vazby správně skončila dne 2. 3. 2020 (dle původně nesprávné informace usnesení soudu o zpětvzetí by dokonce skončila již 18. 2. 2020) a konec tří měsíční vazební lhůty připadal na den 17. 3. 2020. Kárně obviněná však návrh na její prodloužení podala až 6. 3. 2020. K němu připojila i žádost obviněného Š. o propuštění z vazby. Dne 11. 3. 2020 bylo MSZ v Praze doručeno opravné usnesení ObS pro Prahu 5, kterým došlo k opravě data zpětvzetí stížnosti ze dne 4. 12. 2019 na správné 17. 12. 2019. Z tohoto usnesení tedy byla zřejmá shora uvedená data pro podání návrhu na prodloužení vazby i pro konec trvání vazební lhůty. Následně 12. 3. 2020 proběhla e-mailová komunikace mezi kárně obviněnou a soudcem ObS pro Prahu 5, jejímž předmětem byla otázka rozhodování o žádosti obviněného o propuštění z vazby, která byla připojena k návrhu kárně obviněné na ponechání ve vazbě. Z této komunikace je zřejmé, že si již tento den musela být kárně obviněná vědoma, že konec vazební lhůty připadá na den 17. 3. 2020. Dne 13. 3. 2020 bylo MSZ v Praze doručeno rozhodnutí ObS pro Prahu 5, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti obviněného o propuštění z vazby a dalších souvisejících návrzích obviněného. V závěru odůvodnění svého rozhodnutí soud výslovně upozorňuje, že dne 17. 3. 2020 by měl být obviněný nejpozději propuštěn na svobodu.

[4] Rozhodnutí o žádosti obviněného o propuštění z vazby by mohlo představovat jiné rozhodnutí o vazbě podle § 72 tr. řádu, kterým by došlo k prodloužení vazební lhůty. To však jen v případě, pokud by v rámci původní vazební lhůty nabylo právní moci. K tomu však nedošlo. Dne 16. 3. 2020, tedy poslední den lhůty k podání stížnosti, napadl obviněný Š. prostřednictvím svého obhájce shora uvedené rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti o propuštění z vazby. Dne 17. 3. 2020 skončila 3 měsíční vazební lhůta a obviněný měl být nejpozději tento den propuštěn z vazby. Na uvedené skutečnosti kárně obviněná nijak nereagovala. Z vyjádření JUDr. P. bylo zjištěno, že dne 26. 3. 2020 byl kontaktován soudcem Městského soudu v Praze JUDr. B., který ho informoval o svých pochybnostech,

zda se obviněný se nachází ve vazbě zákonně. Po ověření uvedených informací vydal JUDr. P. příkaz k jeho propuštění z vazby.

[5] Obviněný tak byl ve vazbě nezákonně v období od 18. 3. 2020 do 26. 3. 2020 tedy po dobu 9 dní.

[6] Obviněná byla z rozhodnutí soudu dostatečně informována o všech rozhodných skutečnostech. Podle původní mylné informace měla navíc vazební lhůta uplynout ještě dříve. Přesto nekriticky spolehla na telefonickou informaci trestní kanceláře soudu o jiném datu nabytí právní moci, které bylo navíc značně nepravděpodobné. Za závažnější pochybení pak lze považovat to, že ačkoliv si již byla konce vazební lhůty vědoma, nedělala nic pro to, aby ověřila, zda došlo k vydání pravomocného rozhodnutí o vazbě, kterým by vazební lhůta byla prodloužena, ačkoliv bylo vysoce pravděpodobné, že usnesení právní moci nenabude. Přes tuto skutečnost ponechala obviněného ve vazbě, přičemž k jeho propuštění došlo až v důsledku aktivity odvolacího soudu a vedoucího oddělení JUDr. P.

[7] Kárně obviněná podle kárného navrhovatele naplnila definici kárného provinění. Zaviněně porušila povinnosti státního zástupce tím, že opožděně podala návrh na prodloužení vazby a po skončení vazební lhůty nepropustila obviněného na svobodu. Zavinění je v obou případech shledáno ve formě nepřímého úmyslu, neboť je zřejmé, že si kárně obviněná byla vědoma svých povinností a byla i srozuměna, že svojí nečinností své povinnosti poruší a zapříčiní tak stav nezákonného trvání vazby.

[8] Takový postup podle navrhovatele vzbuzuje pochybnosti o odbornosti postupu státního zastupitelství a ohrožuje důvěru v jeho činnost. Vazební řízení bylo vedeno pro zvlášť závažný zločin vraždy ve stádiu pokusu, byť z jednání obviněného Š. je zřejmé, že se jednalo spíše o nešťastné excesivní jednání. Propuštění takové osoby v důsledku kárně obviněné z vazby může být vnímáno veřejností značně negativně. Významně též bylo zasaženo do práv obviněného, který nebyl bezprostředně po uplynutí vazební lhůty propuštěn na svobodu.

[9] K osobě kárně obviněné bylo zjištěno, že jí byla den 21. 8. 2014 uložena výtka dle § 30 odst. 3 zák. č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, za jednání, které spočívalo v nečinnosti v řízení před soudem, jejímž důsledkem bylo zkrácení práv poškozeného, kterému nebyl přiznán nárok na náhradu škody. Aktuálně je hodnocena dobře.

[10] Jako kárné opatření navrhl snížení platu o 5 % na dobu 3 měsíců. S ohledem na povahu trestně stíhaného skutku obviněného Š. lze předpokládat, že se i po svém propuštění z vazby bude nadále účastnit úkonu trestního řízení. To lze dovodit jak z povahy jeho jednání, za nějž je trestně stíhán, tak ze skutečnosti, že v závěru vazby byl u něj shledáván útekový vazební důvod dle § 67 písm. a) tr. řádu v podstatě jen v souvislosti s výší trestní sazby spojené s trestným činem vraždy. V době rozhodování o vazbě byl stav společnosti ovlivněn opatřeními zabraňujícím šíření nemoci covid-19 a z rozhodnutí kárného navrhovatele byl zaveden chod úřadu, v němž se střídaly dvě směny státních zástupců. Část nečinnosti kárně obviněné tak připadla na dobu, kdy vykonávala práci v režimu tzv. *home office*, což ji ovšem odpovědnosti nezbavuje zcela, neboť i v tomto případě se jedná o výkon práce. Navíc byla nečinná ani v době, kdy přítomna na pracovišti

byla. Kárně obviněná za celou poměrně dlouhou dobu ve funkci státní zástupkyně vykazovala v zásadě bezproblémový výkon své funkce.

[11] Dne 5. 6. 2020 předložil kárný navrhovatel soudu návrh na schválení dohody o vině a kárném opatření, kterou uzavřel s kárně obviněnou dne 3. 6. 2020. Tento návrh odůvodnil sebereflexí kárně obviněné a stejnými důvody, které odůvodňovaly úvahu o druhu a výměře kárného opatření uvedené v kárném návrhu. V dohodě byl sjednán stejný druh a výměra kárného opatření, které bylo uvedeno již v kárném návrhu.

[12] V rámci předběžného šetření podle § 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o kárném řízení“) předseda senátu ověřil, že kárný návrh má oporu v podkladech, uzavřená dohoda odpovídá návrhu na zahájení kárného řízení a pro skutky, které jsou předmětem kárného návrhu, nebyla kárně obviněná dříve postižena.

[13] Dne 16. 9. 2020 proběhlo ve věci ústní jednání, kterého se navrhovatel a kárně obviněná účastníci v souladu s § 234 odst. 1 tr. řádu prostřednictvím videokonference. Při ústním jednání předseda senátu kárně obviněnou poučil v souladu s § 314q odst. 3 tr. řádu, přičemž kárně obviněná potvrdila, že sjednané dohodě rozumí, prohlášení o tom, že spáchala skutek, který jí je kladen za vinu, učinila dobrovolně a bez nátlaku a byla poučena o svém právu na obhajobu a jsou jí známy důsledky sjednání dohody, tedy že se vzdává práva na projednání věci při řádném ústním jednání.

II. Hodnocení soudu

[14] Soud již v minulosti dospěl k závěru, že i v kárném řízení je na základě § 25 zákona o kárném řízení přiměřeně aplikovatelný institut dohody o vině dle trestního řádu (viz usnesení ze dne 17. 1. 2019, čj. 13 Kss 5/2018-71, ve věci Martina Valehracha, nebo rozhodnutí ze dne 20. 11. 2019, čj. 12 Ksz 5/2019-87, ve věci Tomáše Sani). Soud proto posuzoval podmínky pro schválení dohody o vině a kárném opatření stanovené trestním řádem. Soud nemůže podle § 314r odst. 2 tr. řádu dohodu schválit mimo jiné jen tehdy, pokud je nesprávná, což zahrnuje i situaci, že je v rozporu se zákonem (viz bod 5 rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2019, čj. 11 Kss 8/2018-199, ve věci Ilony Miklové). Podle § 175a tr. řádu lze o dohodě o vině a trestu jednat jen tehdy, jestliže výsledky vyšetřování dostatečně prokazují závěr, že se skutek stal, že tento skutek je trestným činem a že jej spáchal obviněný. Při přiměřené aplikaci těchto ustanovení na základě § 25 zákona o kárném řízení tedy musí z dosud zajištěných podkladů vyplývat, že se stal skutek, tento skutek je kárným proviněním, a že jej spáchal kárně obviněný. Soud dospěl k závěru, že tyto podmínky jsou splněny. Skutek tak jak je popsán ve skutkové větě odpovídá podkladům ve spise a tento skutek je kárným proviněním. Podle § 72 odst. 2 tr. řádu platí, že *Návrh státního zástupce na vydání rozhodnutí soudce o dalším trvání vazby podle odstavce 1 je třeba doručit soudu nejpozději 15 dnů před uplynutím lhůty tří měsíců.* Tato lhůta je podle judikatury lhůtou prekluzivní (usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 7. 2015, sp. zn. 4 To 67/2015, č. 35/2017 Sb. NS). Povinnost vydat příkaz k propuštění obviněného z vazby v případě překročení lhůty o rozhodnutí o dalším trvání vazby pak vychází z jasného textu § 73b odst. 6 věty druhé tr. řádu, podle nějž *V případě překročení lhůty pro rozhodnutí o dalším trvání vazby podle § 72 nebo překročení nejvyšší přípustné doby trvání vazby podle § 72a vydá soud a v přípravném řízení soudce nebo státní zástupce pouze příkaz k propuštění obviněného z vazby.* Pokud je obviněný nezákonně ponechán ve vazbě

v důsledku pochybení státního zástupce, je takové jednání běžně považováno za kárné provinění (viz např. rozhodnutí NSS ze dne 20. 2. 2019, čj. 12 Ksz 10/2018-40, ve věci Rostislava Třešky, nebo ze dne 31. 10. 2017, čj. 12 Ksz 6/2017-34, ve věci Evy Žďárské).

[15] Soud dle přiměřeného použití § 314r odst. 2 tr. řádu dohodu neschválí též v případě, že jsou druh a výše navrženého kárného opatření zjevně nepřiměřené závažnosti kárného provinění. Důvodem pro neschválení dohody o vině a kárném opatření podle § 314r odst. 2 trestního řádu, pokud jde o sjednané kárné opatření, je pouze situace, pokud je kárné opatření zcela zjevně nepřiměřené závažnosti spáchaného kárného provinění (k tomu viz též rozhodnutí ve věci Tomáše Sani, nebo rozhodnutí ze dne 1. 6. 2020, čj. 11 Kss 2/2020-88, ve věci Petra Nováka). Druh kárného opatření ani jeho výměra se nijak nevymyká dosavadní rozhodovací praxi kárného senátu ve věcech státních zástupců (k obdobným kárným opatřením za srovnatelných situací viz například rozhodnutí ze dne 10. 1. 2017, čj. 12 Ksz 6/2016-28, ve věci Aleše Kopala, nebo ze dne 18. 9. 2018, čj. 12 Ksz 3/2018-46, ve věci Petra Cibulky) a kárnému senátu proto sjednané kárné opatření nebránilo dohodou schválit.

[16] Soud proto shledal, že jsou splněny podmínky pro schválení dohody vymezené v § 314r tr. řádu, a proto ji výrokem I. schválil.

[17] Výrokem II. v souladu s § 314r odst. 4 tr. řádu rozhodl o vině kárně obviněné a o kárném opatření v souladu s uzavřenou dohodou o vině a kárném opatření.

VI. Závěr

[18] Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 16. 9. 2020

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců